

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget er et led i den løbende revision af levnedsmiddellovgivningen.

I den supplerende redegørelse, som landbrugsministeriets udvalg vedrørende forenkling og koordinering af levnedsmiddellovgivningen under 14. januar 1972 afgav til sin delbetænkning af 13. december 1971 gives på siderne 4-7 en oversigt over levnedsmiddellovgivningens forskellige områder og over de justeringer heraf, om hvilke der var enighed i udvalget.

Om lovområdet for mælk er anført følgende i nævnte oversigt (side 6):

„Lov nr. 248 af 8. juni 1966 om mælkekontrol.

Loven suppleres med hjemmel til for landbrugsministeren at fastsætte de hidtil af indenrigsministeren udstedte bestemmelser om konsummælkprodukter, til at fastsætte bestemmelser om indførsel af mælk og mælkeprodukter og til at fastsætte regler om standardisering af fedtindholdet i mælk og fløde.“

Lovforslaget tilsigter i overensstemmelse med udvalgets her gengivne forslag at forenkle lovområdet for mælk:

1. Som følge af den ovenfor nævnte overførsel til landbrugsministeriets område af reglerne om konsummælkprodukter foreslås titlen „Lov om mælkekontrol“ ændret.
2. Der er i forslaget optaget hjemmel til at fastsætte regler om varmebehandling af konsummælkprodukter, om disses sammensætning, aftapning, mærkning og transport m. m.
3. I den under handelsministeriet henhørende lov om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde har hidtil været indeholdt en hjemmel for landbrugsministeren til at fastsætte regler om standardisering af indhold af mælkefedt i mælk og fløde. Denne hjemmel foreslås overført til nærværende lov.
4. Forslaget om at henlægge godkendelse og tilsyn til kommunalbestyrelsen er en følge af sundhedskommissionernes ophævelse, jfr. lov nr. 372 af 13. juni 1973 om miljøbeskyttelse.
5. Hjemmel for gennemførelse af mastitisbekæmpende foranstaltninger har hidtil været indeholdt bl. a. i et tillæg til „smørloven“ af

1911 (lov nr. 109 af 31. marts 1930). Denne lov ophæves ved ikrafttrædelsen af lov nr. 186 af 30. marts 1973 om tilvirkning og forhandling en gros m. m. af mejeriprodukter. Samtlige besætninger, hvorfra der leveres mælk til konsummælkprodukttilvirkningen, er med i den nuværende mastitisbekæmpelse, idet dette er en forudsætning for at kunne levere mælk til konsummælk. Man har fundet det naturligt at have hjemmel til at gøre ordningen obligatorisk for samtlige mælkeleverende besætninger.

6. Det foreslås, at kommunalbestyrelsen udøver tilsynet gennem en dyrlæge, der er ansat ved en levnedsmiddelkontroldenhed, jfr. lov nr. 310 af 6. juni 1973 om levnedsmidler m. m.
7. I forslaget præciseres, at godkendelseskravet ikke alene omfatter de mejerier og andre virksomheder, der tilvirker konsummælkprodukter, men også de såkaldte suppleringsmejerier, der modtager mælk og fremstiller suppleringsleverancer til anvendelse ved tilvirkning af konsummælkprodukter. (Vedrørende „suppleringsleverancer“ henvises til bemærkningerne til § 7 under bemærkninger til de enkelte bestemmelser).
8. Det foreslås, at mejerivirksomhederne godkendes af veterinærinspektoratet i modsætning til hidtil af sundhedskommissionerne, jfr. nærmere bemærkningerne til § 7.
9. Det må forventes, at der vil blive fastsat EF-forskrifter, der vil muliggøre en foregøelse af ind- og udførsel af mælk m. m. og konsummælkprodukter. Man har derfor fundet det nødvendigt også at lade loven omfatte produkter, der ind- og udføres.
10. I mælkekontrollovens § 3 er fastlagt det princip, at ansvaret for godkendelse og for udøvelse af tilsynet i henhold til aftale påhviler sundhedskommissionen i *een af de kommuner*, hvori konsummælkprodukterne forhandles og fordeles (fællestilsynsordning). Dette har skabt en tilsynsform, som har været meget nyttig, idet den ikke alene på mælkeområdet, men også på andre levnedsmiddelområder har skabt et kommunalt samarbejde inden for levnedsmiddelkontrollen, samt herudover bevirket en højnelse af standarden af kontrollen, idet tilsynene